

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Шумен, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Константин Г. Моллов

при участието на секретаря Галина Св. Г.а
като разгледа докладваното от Константин Г. Моллов Търговско дело № 20233600900038 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по депозирана искова молба от „ЕкоБоер“ ООД, ЕИК ... със седалище и адрес на управление с. Л... и със съдебен адрес в гр. С..., Адвокатско дружество „Милованови“, адвокат Б. Л. срещу „Тракия престиж“ ЕООД, ЕИК ... със седалище и адрес на управление гр. Ш...., представлявано от С.М.. В исковата си молба ищецът твърди, че между страните е съществувало облигационно отношение породено от постигнатата между страните уговорка ответното дружество да сътрудничи за крайното закупуване от страна на ищеца на метално хале/чадър за животни от трето лице в Република Турция. Общата стойност на доставката е била в размер на 49 239.97 лв., съгласно издадената проформа фактура № 34/28.06.2021 г. Ищецът с шест банкови превода, извършени на 09.07.2021 г. и на 04.10.2021 г., е превел по банковата сметка на ответника сума в общ размер на 45 730 лв. В началото на м. май 2023 г. ищецът е търсил изпълнение от ответника, съобразно уговореното между тях, но от края на м. юни 2023 г. „Тракия престиж“ ЕООД е прекъснало контактите си с ищеца. До датата на предявяване на исковата молба ответникът не е изпълнил поетото от него задължение да съдейства на ищеца да закупи метално хале/чадър за животни. С оглед на това ищецът изрично заявява в исковата молба, че разваля сключения между двете страни договор. Ищецът претендира ответникът да бъде осъден да му заплати сумата от 45 730.00 лв., получена на отпаднало основание, а при условията на евентуалност – като получена без основание, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба. Ищецът моли съда да му присъди всички направени по делото разноски.

В срока по чл.367, ал.1 ГПК, ответникът не е депозирал отговор на исковата молба, редовно призован, не изпраща представител и не е депозирал становище по предявените

срещу него искове.

От събраните по делото писмени доказателства, преценени по отделно и в съвкупност съдът приема за установено следното:

Ответникът, в качеството си на доставчик е издал на ищеца, в качеството му на получател, проформа фактура № 34 от 28.06.2021 г. за доставка на желязна конструкция с изолация, чадър с размери 15-40 м., 14 бр. прозорци на стойност 49 239.97 лв. с вкл. ДДС. Ищецът с платежно нареждане от 09.07.2021 г. и 5 бр. платежни нареждания от 04.10.2021 г. е заплатил по банков път на ответното дружество сумата от 45 730 лв. За получените суми ответникът е издал фактури №№ 27/12.07.2021 г., 29/05.10.2021 г. и 32/16.11.2021 г.

От разменените писма по електронна поща се установява, че ответното дружество е следвало да достави металното хале от производителя в Р. Турция. От кореспонденцията е видно, че ищецът с четири писма, изпратени до ответника, съответно на 03.05.2023 г., 12.05.2023 г., 19.06.2023 г. и 21.06.2023 г. е изискал и настоявал да му бъде предоставена подробна информация за организацията на транспорта от Турция до България и монтаж на халето. С писмото от 21.06.2023 г., ищецът е определил краен срок до 23.06.2023 г. да получи отговори на зададените въпроси. В хода на процеса на се представени доказателства, от които да се установи, че ответникът е предоставил исканата от ищеца информация и е изпълнил задълженията си, породени от сключения с ищеца договор.

От заключението на назначената от съда съдебно-счетоводна експертиза, неоспорено от страните, прието от съда като обективно и компетентно дадено и от допълнителните разяснения на вещото лице дадени в съдебно заседание се установява, че страните са завели търговските си книги и записванията в тях се извършват редовно, т.е. изградили са своята счетоводна отчетност и същата се води съобразно Закона за счетоводството; приложимата обща рамка – Национални счетоводни стандарти, приети в България, както и другите действащи нормативни актове. Не са констатирани случаи на нарушение във връзка с не водене и/или неправилното водене на счетоводната отчетност, както и на наложени наказания за нарушения на същата, констатирани от контролните органи.

В заведената счетоводна отчетност на „ЕкоБоер“ ЕООД фактура № 27/12. 07.2021 г. за 25 000 лв. и фактура № 29/05.10.2021 г. за 20 000 лв. са осчетоводени като задължение към доставчици срещу отчитане на вземане към доставчици по аванси и при окончателното плащане по проформа фактура № 34/28.06.2021 г. в размер на 730 лв. е издадена фактура № 32/16.11.2021 г. за окончателно плащане, при което всички извършени плащания по процесната доставка са осчетоводени, като разходи за придобиване на желязна конструкция с изолация с размер 14 – 40 м. за 45 730 лв.

Ищецът през периода на издаване на процесните фактури, не е бил регистриран по реда на ЗДДС, при което целия размер на всички плащания от 45 730 лв. формира размера на разходи за придобиване на желязната конструкция.

В заведената счетоводна отчетност на „Тракия престиж“ ЕООД въпросните фактури са осчетоводени, като вземания от клиенти срещу отчитане на задължения към клиенти по

аванси, както и начислен ДДС за продажбите.

„Тракия престиж“ ЕООД е включило процесните фактури №№ 27/12.07.20 21 г., 29/05.10.2021 г. и 32/16.11.2021 г. в отчетните регистри за продажбите и съответните месечни справки по реда на ЗДДС, при което за същите е ползван данъчен кредит по реда на ЗДДС и са дали отражение при сформирание на месечния резултат за дължимия ДДС за периода в който са издадени. Общият размер на получените от ответника на 12.07.2021 г. и 04.10.2021 г. суми е 45 730 лв. Всички суми, преведени на ответника от „ЕкоБоев“ ООД по банковата му сметка са осчетоводени на датата на плащането, като издължаване на съставени фактури с една и съща счетоводна операция: Д-т счетоводна сметка – 503 „Разплащателна сметка“; К-т счетоводна сметка 411 „Клиенти“.

Ответникът е наредил банков превод на стойност 4 750 евро от разплащателна сметка на 13.07.2021 г., като е твърдял пред вещото лице, че извършеният превод към турското дружество е във връзка с процесната доставка.

При извършената от вещото лице проверка във връзка с настоящата експертиза не са му били предоставени и не били посочени други документи, доказващи плащане към трето лице за закупуване на процесното метално хале/чадър за животни, описано в проформа фактура № 34/28.06.2021 г.

С оглед на така изложените в исковата молба обстоятелства и нейния петитум, съдът приема, че налице е правен спор относно задължението на ответника да върне получената парична сума, поради обстоятелството, че не изпълнил договорните си задължения, т.е. отпадане с обратна сила на основанието въз основа на което я е получил. Налице е и акцесорна претенция за законна лихва върху главницата от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата. Предявените обективно и кумулативно съединени искове са с правно основание чл.55, ал.1, пр. 3 от ЗЗД във вр. с чл.88, ал.1 от ЗЗД и чл. 86, ал.1 от ЗЗД. Предявеният при условие на евентуалност иск е с правно основание чл. 55, ал.1, пр.1 от ЗЗД.

По допустимостта на иска съдът се е произнесъл с определението си по чл. 374 ГПК от 05.10.2023 г. Разгледани по същество исковите претенции на „ЕкоБоев“ ООД са основателни, поради следните съображения:

Налице е валидно сключен договор за търговска продажба, като съществените елементи от договора, е именно вещта предмет на продажбата, количеството, което се продава с конкретната сделка, единичната цена и общата стойност на продадената вещ са посочени в издадената от ответника проформа фактура № 34/28.06.2021 г. Проформа фактурата не е обвързващ документ и носи подписа само на издателя, в която ответникът е дал конкретно описание на вещта, която предлага да достави на купувача със съответната цена и дължим ДДС. Но с авансовите плащания от ищеца по проформа фактурата, чрез извършените на 9-ти юли и 4-ти октомври 2021 г. банкови преводи и издадените от ответника фактури №№ 27/12.07.20 21 г., 29/05.10.2021 г. и 32/16.11.2021 г., сключването на търговската сделка е осъществено, страните са обвързани от нея и следва да започне

изпълнението ѝ. Няма доказателства по делото, които да установят факта на изпълнение на задълженията по договора от страна на ответника, поради което съдът приема, че е налице виновно неизпълнение.

Неизпълнението по същество е нов правнорелевантен факт, настъпил в съществуващото, между страните, облигационно отношение, който поражда нови последици. За ищеца възниква правото, регламентирано в чл.87 от ЗЗД да развали договора, което се осъществява с факта на предявяване на исковата молба. Съгласно чл.88, ал.1 от ЗЗД, развалянето има обратно действие, т.е. с обратна сила отпада основанието, на което страните са престирали и всяка дължи връщане на даденото. Следователно на основание чл.55, ал.1, пр.3 от ЗЗД за ответника е възникнало задължението да върне получената по договора сума в размер на 45 730 лв. С оглед на това исковата претенция по отношение на главницата е основателна и доказана и следва да бъде уважена изцяло, така както е предявена.

Предвид основателността на главната претенция, основателна е и предявената акцесорна такава за заплащане на законна лихва върху главницата от датата на завеждане на иска – 25.07.2023 г. до окончателното ѝ заплащане, поради наличие на виновно неизпълнение на парично задължение от ответника да върне получената, на отпаднало основание, сума.

С оглед уважаването главния иск, съдът не следва да разглежда предявения от ищеца, при условие на евентуалност иск.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, представените писмени доказателства и направеното искане на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноси в размер на 5 599.20 лв.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

Осъжда „Тракия престиж“ ЕООД, ЕИК ... със седалище и адрес на управление гр. Ш..., представлявано от С.М. да заплати на „ЕкоБоер“ ООД, ЕИК ... със седалище и адрес на управление с. Л... представлявано поотделно от управителите Й.В.К. и З.Х.Т. сумата от 45 730 лв., представляваща авансово заплатена цена по фактури №№ 0000000027/12.07.20 21 г., 0000000029/05.10.2021 г. и 0000000032/16.11.2021 г., на метално хале/чадър за животни, описано в проформа фактура № 0000000034/28.06.2021 г., платена на отпаднало основание, ведно със законната лихва върху главницата от 25.07.2023 г. до окончателното ѝ заплащане, както и 5 599.20 лв. , разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд град Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Шумен: _____